

Szolnok.1940.VII.hó 11.-én.

W. K. 5/8 7/8

Mélyen Tisztelt Professor Ur!

Már elmúlt egy hete, hogy újra katona lettem. Rövid két év alatt ez már az ötödik eset. Lassan lecsillapodnak a mozgósításfelverte kedélyek is és átadjuk magunkat a várakozásnak. Ez már örökös katona hagyomány. Szívesen várunk. A mellettünk naponap után elvonuló katonavonatok- naponkint legalább 100-150 !-láttán érezte az ember, hogy Magyarországon szíve megdobbant. Még soha rosszabbkor nem jött mozgósítás, mint most, --de még fegyelmezettebb bevonulást nem láttam, mint éppen ez. Tudja mindenki, hogy miről van szó. Ha ezt a mozgósított sereget most megindítanák, pár nap alatt Bukaresten lenne. De azért tudnak várni is,

de nem az ugynevezett magyar^lakta határszélért, hanem egész Erdélyért. Bár csak ne csalódna ez a sok lelkes ember...

E pillanatban úgy áll a helyzet, hogy egyébbel is tudok foglalkozni, mint csak tisztán katona-dolgokkal, bár már említett beosztásomnál fogva akad azért ebben a tárgykörben is tennivalóm. Viszont nagyon szeretnék résztvenni a tervezett kiadvány megírásában is. Ezért az alábbi tiszteletteljes javaslatot terjesztem Professor Ur elé: a kb. nagy vonásokban három részre tagolódó munka /: első és általános részét írja Professor Ur, a középső részt én, a harmadikat pedig a Kiss Pista.: / rám eső részét itt megírnám. Ez a rész kb. összefoglalva az volna, amit az Intézetben végeztünk. Te hát az adatgyűjtéstől kezdve a térképmegrajzoláson keresztül a községi diagnózisok megállapításáig, illetve ezt összefoglalóan egész addig a pontig, míg a kész tervezetet Professor Ur és az Alispán Ur átnyújtotta Kádár Leventének.

Természetesen mindent részletezve és ismertetve a szempontokat, amelyeknek figyelembevételével a ~~terv~~ tervmegállapítás történt. /: Ott jusson, ahol legjobban kell! stb...: /

Ehhez csatlakoznék a Pista által irt rész, ami főleg azt ölelné fel, hogy ezek az előzetes megállapítások hogyan váltak be az életben s hogyan lehet ezen az alpon megcsinálni országosan az egész szociális szervezkedést. A Professor Urra első rész pedig e szociális felvételekkel kapcsolatban az Intézet munkáját ismertetné s azt az elgondolást, hogy hogyan kell és lehet a közigazgatásnak a magyar szociális problémáknak a megoldását elősegíteni.

Professor Ur kérem, távol áll tőlem a gondolat, hogy én szabjam meg a kiadvány beosztását, vagy éppen a munkamenetet. A fentebb papírra vetettek csak a bennem felmerült ötletet jelentik s inkább annak a kifejezésére szolgálnak, hogy hálásan gondolok Professor Ur Intézetére, a közös célra és munkára s amennyire erőmtől telik és körülményeim engedik, ilyen messziről is szeretnék részt venni benne. S jelenleg ez csak ebben a formában lehetséges. Ha azonban Professor Ur helyesnek találná elgondolásomat, akkor arra kérném tisztelettel Professor Urat,

hogy egy pár sor irással legyen szives az engedélyt megadni a munkára, hogy azt abban a szellemben, amint azt fent vázoltam, megkezdhessem. Az idő ugyanis végeredményben rövid és itt azért csak nem tudok úgy dolgozni, mint ahogy egyéb körülmények közt tudnék. Nem is áll semmi segédeszköz a rendelkezéseimre s ha meg is irtam a rám eső részt, a végleges átadás előtt kérnék egy pár nap szabadságot, hogy az utolsó simitásokat már otthon végezhessem el rajta.

Egyébként erre roppant nagy meleg és rengeteg zivatar jár. Nappal hőségutával küzdünk, éjjel meg két kézzel is bele kell kapaszkodnunk a sátozkaróba, mert különben mindenestül elvinné a zivatar fölülünk. Mert szabad ég alatt sátorban lakunk. /: Kissé cigányos az élet, de azért mégis szép. :/

Még csak arra kérem Professor Urat, hogy ha Hévizról elutazik, legyen kegyes a címét tudatni, hogy a későbbiek során is tudjak Professor Urnak írni.

Kérem Professor Ur, adja át a Méltóságos Asszonynak kézcsókomat s további kellemes nyaralást, kívánva maradtam mély tisztelettel hálás tanítványa

